

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/83/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010678
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010678.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému W. K. pre prečin ublíženia na zdraví § 158 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 25. novembra 2015 odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. augusta 2015, sp. zn. 4T/49/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. augusta 2015, sp. zn. 4T/49/2015, bol obžalovaný W. K. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 10.09.2014 v čase o 18.50 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Renault Clio, EČ: TN XXX E. v meste C. po ulici M., kde pri bytovom dome číslo XXXX/XX došlo k dopravnej nehode s chodkyňou poškodenou V. B., trvale bytom C., J. S. XXXX/XX, a to tak, že obvinený cúval po ulici M. smerom na príjazdovú cestu k bytovému domu č. XXXX/XX, pričom v križovatke týchto ciest si nezaistil bezpečné cúvanie pomocou spôsobilých a náležite poučenej osoby, nakoľko zadnou časťou vozidla mierne narazil do ľavého boku v tom čase za jeho vozidlom prechádzajúcej chodkyne poškodenej, ktorá spadla na pravý bok za vozidlom na vozovku, pri nehode došlo k zraneniu poškodenej, ktorá utrpela prasklinu v oblasti horného ramena lonovej kosti vpravo bez posunu úlomkov, pomliaždenie a krvnú podliatinu hlavy nad pravým okom a odreninu pravého lakťa, ktoré si vyžiadali nutnosť prechodného telesného šetrenia pre bolesť a nutnosť analgetického odľahčenia pravej dolnej končatiny pri chôdzi pomocou druhej osoby až do kontroly na chirurgickej ambulancii v poliklinike Trenčín do dňa 14.10.2014, t. j. 34 dní.

Za tento trestný čin bol obžalovaný W. K. odsúdený podľa § 158 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1,2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 300 eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol obžalovanému uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

Súčasne podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. so sídlom v Bratislave, Mamataeova 17 škodu vo výške 257,09 Eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len prokurátor) v neprospech obžalovaného len proti výroku o treste z dôvodu, že obžalovanému nebol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. V písomnom odôvodnení odvolania poukazoval na to, že uloženie len peňažného trestu nie je podľa jeho názoru v súlade s požiadavkami individualizácie trestu, nakoľko práve trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá patrí medzi najefektívnejšie sankčné

prostriedky ochrany bezpečnosti cestnej premávky tým spôsobom, že zabráni páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti po určitý čas, čím zároveň vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby sa obdobné konanie v budúcnosti už neopakovalo a súčasne iných odradí od páchania rovnakých trestných činov. S poukazom na následky na zdraví poškodenej i na to, že obžalovaný porušil ustanovenie § 22 ods. 2, 3 zák. č. 8/2009 sa domnieval, že skutočnosť, že obžalovaný nebol riešený za priestupok na úseku cestnej premávky a že nemal evidované ani žiadne zadržanie vodičského preukazu, ešte neodôvodňuje neuloženie trestu zákazu činnosti. Podľa jeho názoru by uvedené skôr odôvodňovalo neuloženie peňažného trestu, prípadne iného trestu popri treste zákazu činnosti. Na základe uvedených dôvodov prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania a aj prokurátorka nadriadenej krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhli, aby odvolací krajský súd podľa § 322 ods. 2 Tr. por. v spojení s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. por. doplnil napadnutý rozsudok o chýbajúci výrok týkajúci sa neuloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

Obžalovaný W. K. sám i prostredníctvom obhajkyne tak v písomnom vyjadrení zo dňa 6.10.2015 k odvolaniu prokurátora, ako aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. V písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora považoval trest, ktorý mu bol uložený okresným súdom, za plne postačujúci. Poukázal na to, že si je plne vedomý spáchaného skutku, že svoje konanie viackrát oľutoval, že bezprostredne po spáchaní skutku poskytol poškodenej prvú pomoc, kontaktoval políciu i záchranú zdravotnícku službu, že sa zaujímal o zdravotný stav poškodenej, kontaktoval ju telefonicky i prostredníctvom jej syna a opakovane sa jej ospravedlnil. Tiež poukazoval na to, že nebol doposiaľ súdne trestaný, nebolo voči nemu vedené ani žiadne priestupkové konanie pre porušenie povinností vodiča motorového vozidla, hoci je držiteľom vodičského preukazu viac ako tridsať rokov a z jeho správania na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom je zrejmé, že už samotné prejednanie veci pred súdom bolo pre neho nepríjemnou skúsenosťou a je z hľadiska individuálne - preventívneho dostatočným záverom na dosiahnutie účelu trestu. Vzhľadom na to, že je otcom dvoch maloletých detí vo veku 10 a 17 rokov a že je jediný v rodine, kto dokáže zabezpečiť presun svojich detí, manželky i starej mamy, detí či už do školy, na krúžky, k lekárovi a pod., je podľa jeho názoru potrebné zväžiť aj ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého má trest postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V prípade, ak by mu súd uložil aj trest zákazu činnosti, je podľa neho zrejmé, že by to malo vplyv na chod a fungovanie členov jeho rodiny, ktorí sú v uvedenom smere na neho odkázaní. Poukázal tiež na odborné vyjadrenie znalca MUDr. Stanislava Pastvu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, chirurgia zo dňa 10.3.2015, z ktorého vyplýva, že poškodená V. B. uviedla, že bola obmedzená na obvyklom spôsobe života 34 dní, avšak sú to len informácie od pacientky, keďže odporučenú kontrolu na chirurgickej ambulancii v poliklinike 7 dní od úrazu, ktorá by reálne objektivizovala stav poškodenej, neabsolvovala. Z odborného vyjadrenia pritom vyplýva aj to, že pri kontrole poškodenej dňa 14.10.2014 (t.j. 34 dní po tom, ako došlo k úrazu) na chirurgickej ambulancii v poliklinike Trenčín bol podľa názoru ošetrojúceho lekára nález v norme a poranenie pravého kolena uvádzané poškodenou až v súčasnosti (t.j. marec 2015) nemožno dávať do súvisu s posudzovaným úrazom. Navyše znalec v odbornom vyjadrení vyslovil záver, že podľa jeho skúseností a vedomostí nebýva takéto dlhé obmedzenie na bežnom spôsobe života obvyklé, pričom pokiaľ poškodená chodila a chodí s oporou paličky, nezistil jednoznačný objektívny dôvod na jej používanie. S poukazom na uvedené závery odborného vyjadrenia sa podľa obžalovaného nemožno objektívne opierať o tvrdenia prokurátora týkajúce sa fixácie poškodenej na lôžku, pomoci nemeckých barlí pri chôdzi a pod. po dobu 34 dní.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 7. októbra 2015, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí vykonanom dňa 25. novembra 2015 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom v odvolaní napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému W. K. postupoval v súlade so zákonom. Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, ktoré neboli odvolaním napadnuté, správne uložil obžalovanému W. K. peňažný trest vo výmere 300 eur so súčasným stanovením náhradného trestu odňatia slobody

vo výmere 2 mesiace. Tento druh trestu v uvedenej výmere zohľadňuje totiž všetky zistené okolnosti prípadu ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy a odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody pre zmenu tohto výroku.

Okresný súd pritom nepochybil, pokiaľ obžalovanému neuložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Obžalovaný síce spáchal prečin ublíženia na zdraví ako vodič motorového vozidla porušením ustanovení § 22 ods. 2,3 zákona č. 8/2009 Z.z., ktoré je porušením dôležitej povinnosti uloženej vodičovi zákonom v zmysle § 138 písm. h/ Tr. zák., keďže porušenie uvedenej povinnosti má spravidla za následok reálne nebezpečenstvo pre ľudský život a zdravie, avšak v posudzovanej veci nevedlo k závažným následkom a odôvodnilo právne posúdenie podľa § 158 Tr. zák. Obžalovaný je osobou doteraz súdne netrestanou, nebol riešený za priestupok na úseku cestnej premávky, nemal evidované ani žiadne zadržanie vodičského preukazu, spáchanie trestného činu priznal, oľutoval a žije usporiadaným životom. Tieto okolnosti i okolnosti, na ktoré poukázal v napadnutom rozsudku už okresný súd, znižujú konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu a odôvodňujú u obžalovaného záver, že na splnenie účelu trestu nie je nevyhnutné uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, najmä za situácie, keď v posudzovanom prípade išlo z jeho strany o prvé protiprávne konanie, pritom formou nebanlivostného konania, keď uloženie takého druhu trestu by malo výrazne negatívne následky na jeho rodinu a jemu blízke osoby a keď pritom účel trestu z hľadiska ustanovenia § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. možno dosiahnuť aj peňažným trestom správne uloženým súdom prvého stupňa. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody aj na uloženie tohto druhu trestu, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Krajský súd vzhľadom na už uvedené nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného tak, ako sa prokurátor domáhal vo svojom odvolaní, preto podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.